

8. «This is the way men act...» / „Така действат мъжете”

А и К са ученици в професионална гимназия. И двамата са на 17 години и посещават класовете за една и съща специалност. Не се разбират и не другаруват нито в, нито извън училище. Една сутрин на входа на училището, точно преди биенето на звънеца К вижда А, атакува го и лошо го удря в лицето с остър предмет. А няма никакво време за реакция. Наранен, той е транспортиран до болницата от учител. Там той остава през целия ден. Докторите зашиват раната над окото му и го подлагат на тестова, за да проверят дали не е получил мозъчно сътресение, защото той се чувства доста замаян. Резултатите са отрицателни и ученикът е пуснат да се прибере същия следобед. След инцидента К напуска училището и не се появява отново същия ден.

А е посредствен ученик, популярен сред съучениците си. Той не създава никакви проблеми в училище, няма отсъствия и е по-голямото дете в четиричленно гръцко семейство. Баща му е тухлар, а майка му чистачка в болницата.

К е безразличен към училището, има слаб успех и много отсъствия. Поддържа отношения с много малко свои връстници и е третото и най-малко дете в семейство на албански преселници, което се е заселило в Гърция, когато К е бил на 10 години.

Инцидентът оставя без думи както учители, така и ученици. Никой не може да си обясни поведението на К. До момента не е имало проявления на проблемни отношения между двамата. Директорът кани ученици, които са станали свидетели на случилото се, за да представят фактуте. Освен описанието на случая никой не изразява каквито и да било подозрения за мотивите. Директорът кани на среща и родителите на двете момчета, но те не се отзовават същия ден. След това той информира младежкия консултативен борд към Директората за средно образование към префектурата.

На следващия ден А отива в училището, придружен от своите родители. К отива в училището сам. По време на срещата, в присъствието на член на младежкия консултативен борд А настоява, че причината за агресивното поведение на К е лична и не е свързана с училището. Родителите на А настояват К да бъде наказан. Скоро след това К обяснява, че А е искал да се сближи с момиче, което К също е харесвал. К го е предупреждавал няколко пъти, че ако посмее да излезе с нея ще има да съжалява. А пренебрегва заплахите на К и се среща с момичето. Отношението на К е предизвикателно. Той казва „така действат мъжете. Предупредих го!”. „Накажете ме, не ми пука, не съжалявам за нищо.”

След това А признава, че причината наистина са били отношенията му с онова момиче. Той получава заплахи от К на мобилния си телефон, но така и не им обръща внимание.

Учителите се събират, обсъждат проблема и решават да накажат К с едноседмично изключване от занятия. Това наказание ще стане причина той да напусне училище поради твърде много неизвинени отсъствия – той така или иначе вече има много натрупани такива и с това наказание ще надхвърли лимита. След съобщаването на наказанието К не отива на училище.

Съветникът от младежкия консултантски борд набляга на необходимостта от комуникация с родителите на К. След едноседмични упорити усилия от негова страна, майката на К посещава офиса на борда. На първата среща майката демонстрира доста проблематична семейна среда.

Баща му е безработен алкохолик с агресивно поведение, често пребива жена си и децата, в опити да получи пари от тях. След няколко поредни сесии майката се убеждава, че този живот вреди не само на нея, но и на децата ѝ. Тя се обръща към социалните служби, за да помогнат на нея и децата.

След това бащата се изнася от дома им, а на следващата година К си намира временна работа. Той продължава да се обучава в училище с подкрепата на консултативния борд.